

O b a n i ž š i e s ú d y prisúdily žalujúcemu advokátovi v spore o advokátsku odmenu okrem odmeny a dane z obratu aj 5% úroky odo dňa podania žaloby z celej prisúdenej istiny, tedy aj z tej časti istiny, ktorá pripadala na účtovanú daň z obratu.

N a j v y š š í s ú d rozsudok odvolacieho súdu zmenil v tejto časti tak, že prisúdil žalujúcemu advokátovi 5% úroky odo dňa podania žaloby len z tej časti prisúdenej dane z obratu, ktorá bola účtovaná z preddavku žalujúcemu advokátovi už skutočne zaplateného; z tej časti dane z obratu, ktorá bola účtovaná z odmeny, žalujúcemu advokátovi v skutočnosti ešte nezaplatenej, úroky Najvyšší súd nepriznal. Toto svoje rozhodnutie o d ť o v o d n i l Najvyšší súd takto:

Mimo odmeny má žalobník nárok na prisúdenie dane z obratu, z ktorej však žalobníkovi neprislúcha úrok, dokiaľ ju sám nezaplatil; mylne má odvolací súd za to, že žalobník má už teraz nárok na 5% zúročenie, pretože daň z obratu je sročná pri sročnosti samej pohľadávky. Tento názor je v rozpore s povahou úrokov ako náhrady škody za opozdené plnenie.

Subjektom dane z obratu je žalobník; podľa § 11 zák. čís. 268/1923 Sb. z. a n. nárok štátu na daň z obratu vzniká proti nemu teprv platením žalovaného; dokiaľ dlžník nezaplatil, nevznikol štátu nárok na zaplatenie dane, z čoho plynie, že ani pre žalovaného nemohla nastať splatnosť dane z obratu, dokiaľ nezaplatil; žalobník bol síce oprávnený ju žalovanému vyúčtovať, t. j. prejaviť, že ju v smysle § 12 cit. zák. presunuje (šlo len o jeho právo a nie povinnosť), avšak požadovať jej zaplatenie mohol teprve dňom skutočného platenia; preto nemožno pred platením pokladať daň z obratu za pohľadávku vopred splatnú, lež len za dávku, ktorú bol žalobník oprávnený vybrať pri platení; úroky sú náhradou škody, vzniklej tým, že povinný nezaplatil včas a tým pripravil oprávneného o možnosť primeraného zúžitkovania peňažnej hotovosti; o tejto pri presunutí dane z obratu nemôže byť reč, naopak povinnosť presunutú daň zúročiť by znamenala bezdôvodné obohatenie veriteľa úrokom. Ponevác nebolo sporné medzi stranami, že žalobník zaplatil daň z obratu zo sumy 20.000 Kč, ktoré žalovaný pokladá za preddavok za svoj honorár, a sadzba dane z obratu činila v čase platenia 2%, zvyšuje sa zúročiteľná žalobná pohľadávka o 400 Kč.

Čís. 15319.

U pracovného súdu nemožno uplatňovať nárok z pracovného pomeru proti tomu, kto prevzal obchodný podnik zamestnávateľa, z dôvodu jeho zodpovednosti ako prejímateľa závodu, resp. jeho zaručenia sa za všetky dlhy zamestnávateľa.

(Rozh. z 23. júna 1936, Rv III 238/36.)

N a j v y š š í s ú d rozsudky oboch nižších súdov zbavil účinnosti a spor pre sporu prekážajúcu okolnosť, uvedenú v bode 1 § 180 Osp., zastavil.

D ô v o d y:

Žalobník uplatňuje žalobou, podanou u okresného súdu, oddelenie pre pracovné spory, v B., proti žalovanej strane nárok na náhradu škody jednak na tom právnom základe, že žalovaná strana prevzala obchodný podnik firmy S., jednak na tom právnom základe, že prevzala ručenie za všetky dlhy tejto firmy. Pracovné sudy podľa § 1 zák. čs. 131/1931 Sb. z. a n. sú výlučne príslušné rozhodovať o sporoch z pracovného, služebného alebo učebného pomeru založeného súkromnoprávnou smluvou, vzniklých medzi zamestnancom a zamestnávateľom. O taký spor tu nejde. Je preto daná sporu prekážajúca okolnosť podľa bodu 1 § 180 Osp., ktorej si všíma odvolací súd podľa odst. 2 § 35 zák. čis. 131/1931 Sb. z. a n. a § 540 Osp. z úradnej povinnosti. Bol preto spor podľa § 183 Osp. zastavený.

Čís. 15320.

Pre posúdenie povinnosti nemanželského otca bývajúceho na Slovensku voči dieťaťu splodenému, narodenému a bývajúcemu v Čechách, z dôvodu otcovstva a voči nemanželskej matke z dôvodu nahromadených alimentov platia predpisy všeobecného občianskeho zákoníka.

(Rozh. z 23. júna 1936, Rv III 319/36.)

Žalovaný v dobe od júla do októbra 1926 v Čechách pohlavne obcoval s II. žalobkyňou, v dôsledku čoho narodil sa tejto tiež v Čechách 17. apríla 1927 I. žalobník. Žalovaný býva na Slovensku, kdežto nemanželská matka a nemanželské dieťa bývajú v Čechách. Žalobou podanou u okresného súdu na Slovensku domáhali sa I. žalobník a II. žalobkyňa, aby žalovaný bol uznaný otcom I. žalobníka a ako taký zaviazaný bol zaplatiť II. žalobkyni porodné, šestinedeľné útraty a náhradu za vyživovanie I. žalobníka do podania žaloby a I. žalobníkovi platiť odo dňa podania žaloby titulom alimentov mesačne 150 Kč. Sú d p r v e j s t o l i c e žalobu zamietol. O d v o l a c í s ú d rozsudok súdu prvej stolice čiastočne zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť II. žalobkyni v dobe od 17. apríla 1927 do 17. apríla 1934 5.040 Kč do 15 dní a I. žalobníkovi do rúk jeho poručníka titulom alimentov 60 Kč každého 17. dňa v mesiaci až do tej doby, kým I. žalobník nedosiahne 16 rokov. N a j v y š š í s ú d žiadosť zamietol.

D ô v o d y:

Odvolací súd dôkladným ocenením v napadnutom rozsudku podrobne uvedených výsledkov celého pojednávania a dokazovania formálne bezvadne odôvodnil zistenie, že žalovaný v kritickej dobe v L. (v Čechách) pohlavne obcoval s II. žalobkyňou. V dôsledku toho treba pokladať žalovaného za nemanželského otca I. žalobníka podľa § 163 obč. zák., rozhodného pre tento spor preto, že skutočnosti zakladajúce nárok ža-